

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

39 İnsanlar gaflet içinde yaşarlarken, ansızın ilâhî plan gerçekleşmeden, kıyamet kopmadan, herkesin, pişmanlıktan vah, eyvah diyeceği gün gelmeden önce, onlara sorumluluk, hesap ve cezayı hatırlatarak uyar, onlar gene de iman etmeyecekler.

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

40 Şüphesiz biz bütün yeryüzüne ve üzerindeki herkese vâris olacağız, baki olan biziz. Herkes bizim huzurumuza getirilerek hesap verecek.

وَإِذْ كُرِّى فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾

★ 41 İbrâhim ile ilgili kitapta, Kur'an'da zikredilenleri insanlara anlat. O, özü, sözü doğru, doğruluk sembolü bir peygamberdi.

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾

42 Hani babasına:

“- Babacığım, niçin hiçbir şey duymayan, hiçbir şey görmeyen, sana gelen bir kötülüğü engelleyemeyen şeylere tapıyorsun?” dedi.

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ

فَاتَّبَعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾

43 “- Babacığım, ben, sana gelmeyen bilgilerin, sana verilmeyen ilâhî ilmin kesinlikle bana vahyedildiği kimseyim, peygamberim. O halde bana tâbî ol da, seni doğru, dengeli bir yola, İslâmî hayat tarzına kavuşturayım.”

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾

44 “- Babacığım, şeytana tapma, şeytan Rahmet sahibi, Rahman olan Allah’a âsi oldu.”

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾

45 “- Babacığım, Rahman olan Allah’ın azâbının sana dokunmasından, senin, şeytanın, şeytan tıynetli ahlâksız azgınlara velisi, yakın dostu, arkadaşı haline gelmeden korkuyorum.”

قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ

وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾

46 Babası:

“- Ey İbrâhim, sen benim ilâhlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer onları kötülemekten vazgeçmezsen kesinlikle sana kötü söz söyler, seni taşlarım. Uzun bir müddet benden uzak dur” dedi.

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾

47 İbrâhim:

“- Selâm sana, selâmette ol. Senin hidayete ermen ve affedilmen için Rabbimden bağışlanma, koruma kalkanına alınma dileyeceğim. O bana karşı çok lütufkârdır” dedi.

وَاعْتَزِّلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي

عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾

48 “- Sizden de, Allah’ı bırakıp, kulları durumunda ki taptığınız, yalvardığınız şeylerden de uzaklaşıyor ve Rabbime kulluk, ibadet ve dua ediyorum. Ümit edilir ki, Rabbime yaptığım dualarımda bedbaht olmam, dualarım kabul olur.”

فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾

49 İbrâhim, onlardan ve Allah’ın dışında, kulları durumundaki taptıkları şeylerden uzaklaşıp bir kenara çekildiğinde, biz ona İshak’ı ve Yâkub’u lütfettik. Her birini peygamber olarak görevlendirdik.

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾

50 Onlara rahmetimizden bağışta bulunduk. Onlara, sadakatle dinimizi tebliğ eden değerli halefler, dillerde güzel bir övgü, haklı ve büyük bir şöhret nasip ettik.

وَإِذْ كُرِّى فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

★ 51 Mûsâ ile ilgili kitapta, Kur'an'da zikredilenleri insanlara anlat: Gerçekten o ihlâs sahibi bir kuldu. Hem Rasül, hem de nebi idi.